

DIGUEM LES COSES PEL SEU NOM

Article publicat a la revista La Font del Diàleg

8 de setembre de 2009

No ens enganyem, les malalties econòmiques i socials no són pur atzar. Són el resultat d'anar per camins errats i sense una planificació treballada. La solució comença quan un es proposa fer les coses bé i es planteja una anàlisi de la bondat del que estem fent.

Qualsevol crisi és el resultat d'unes causes que l'han provocat. Cal sanejar l'ambient, els camins per on anem i comportar-se segons convingui a la comunitat, sense privilegis particulars.

No pot ser que la festa només sigui suportada o pagada pels que estem en *el corral d'Hisenda*, com unes cabretes dòcils que es deixen munyir quan convingui. Les altres cabretes boges, no controlades, que salten i ballen per la muntanya haurien de portar-se a la cleda d'immediat perquè ningú pot deixar de banda les responsabilitats de col·laboració. Els ciutadans tenim drets i, sobretot, tenim deures.

D'altra banda, no és socialment correcte fer negoci si no *crea riquesa*, si no afegeix un valor al bé que és motiu d'intercanvi. És a dir, no val especular per especular si no hi ha un clar esforç darrere que justifiqui el preu de venda.

La fiscalitat ha de solucionar aquests enriquiments ràpids i desaforats, i el mateix codi penal ha de donar solucions educadores o exemplars als que hem de conviure repartin-nos la poca riquesa que generem. No hi ha justificacions possibles que ho puguin suportar.

Que personatges destacats de la nostra societat caiguin en el parany del diner fàcil és el revelador símptoma de la necessitat de posar-hi remei.

Un remei descaradament digne que defugui de les cataplasmes que sempre ens recepten.

L'índex del *diner productiu* que es mou en el món ha passat, en els darrers vint anys, de ser el 97% del total del diner mogut, al 3%. És a dir, avui el *diner especulatiu*, per contra, era el 3% del total i ara és el 97%.

O sigui fa 20 anys el 97% del diner que es movia al món produïa riquesa que es repartia. Avui el 97% del diner és especulatiu, no afegeix riquesa. Només són guanys ràpids per a l'especulador. I només el 3% crea riquesa a repartir. Una situació clarament indigna i una de les causes principals de tots els mals que ens afligeixen.

Agrava la situació la pèrdua dels valors convencionals, començant per la *debilitat de la família* com a entitat nuclear de la nostra societat.

Una bona política fiscal hauria d'ajudar en el canvi que necessitem. Per exemple, la fiscalitat sobre els articles de primera necessitat ha de ser disolutiva. El cas de la intervenció de les plusvàlues sobre l'habitatge, els deu primers anys de la compra, és una pràctica europea d'efecte curatiu.

Tampoc podem ser la riota d'Europa en el diner negre. Tenim més del 60% dels billets de 500 euros. Les tarifes dels telèfons mòbils són les més cares del món després d'EEUU.

La inflació en els preus d'alimentació ens està portant a la fugida del turisme i a la ruina de la nostra curta economia domèstica.

Els serveis públics són deficients i saturats. La xarxa de trens no és europea ni en el servei, ni en l'ample de via. Estem aïllats d'Europa sense que ens hagin donat explicacions durant els 33 anys de democràcia. Això fa que les nostres infraestructures industrials no permetin acollir a les indústries que ens aportarien una esperança de futur.

Ara és l'hora, senyors, de fer una planificació de país a 30 anys vista, amb mentalitat d'Estat, amb totes les seves forces, no només les polítiques sino les ciutadanes, per descomptat, i les organitzacions sàvies que ens puguin aportar un bri de llum que ens il·lumini el camí cap el nostre destí. El destí que volem els que paguem la festa. Els ciutadans i totes les seves organitzacions que en el seu dia varen demostrar que podien portar el timó del nostre vaixell.

S'ha acabat el temps de jugar amb nosaltres. Només ho hem de fer si els que els hi toca solucionar-ho estan disposats a definir a on volem i podem anar.

Els ciutadans també en sabem de fer coses, que no sigui només patir pels desastres que ens porta la malèfica globalització. Sense ciutadans no hi ha possibilitat de muntar un sistema econòmic i social que tingui esdevenidor.

Deixem de fer volar coloms i mans a la feina.

Fem-ho per Dignitat.

Ferran Ycobalzeta i Cibiach, *president de l'Ateneu per la Dignitat*
L'Ametlla del Vallès, setembre de 2009

NOTA, PER A NO OBLIDAR:

Democràcia és el règim en què el poble és sobirà. Això no significa que governi i faci les lleis, sinó que ningú no podrà governar ni legislar sense la seva aprovació o el seu control.